Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26510
Copyright: Admont, Benediktinerstift

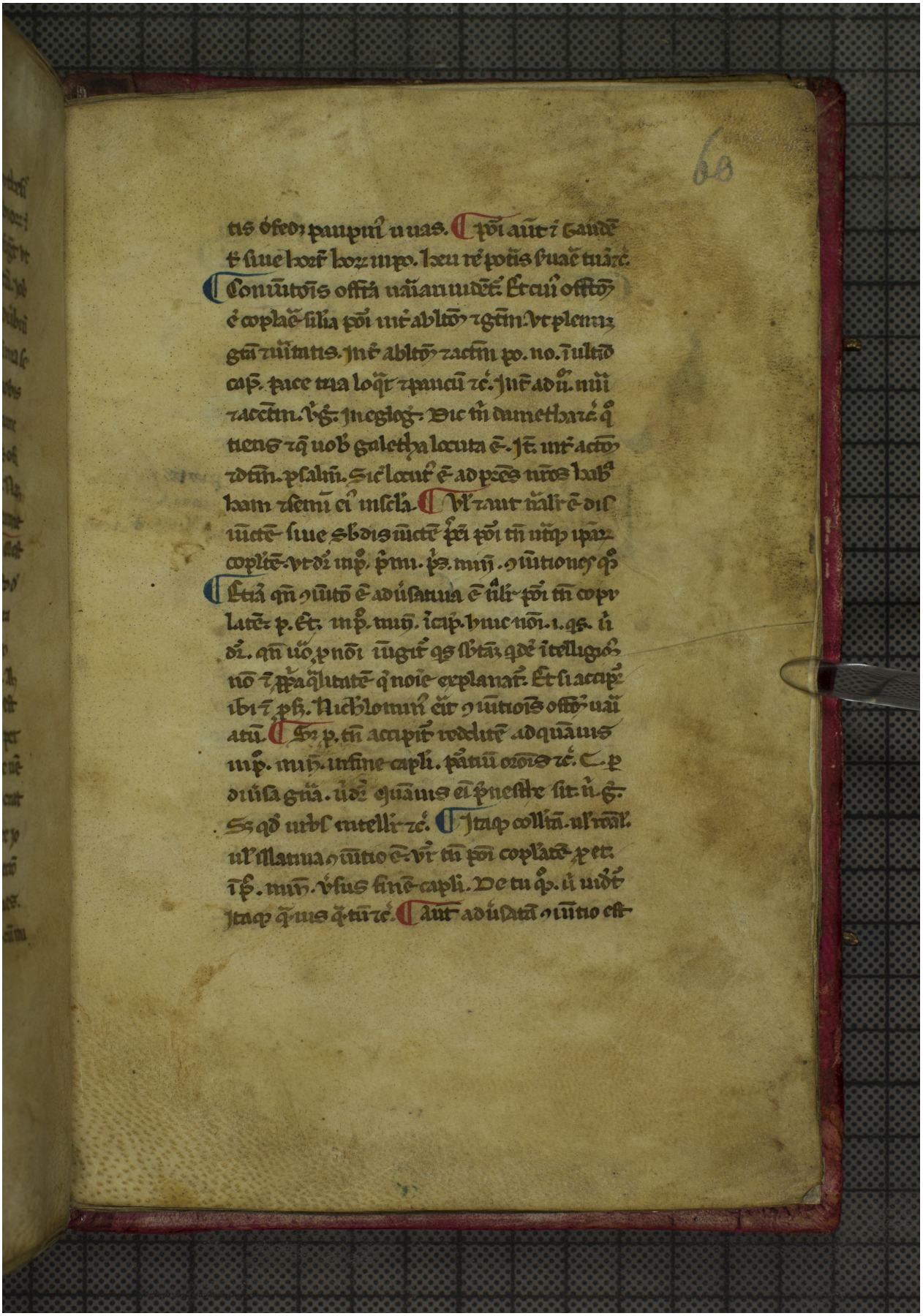

tis ofed⁊ pauperu uuas. ¶ Poi aut i gaudē
t siue horr horr inpo. heu re potis suae tuare.
¶ Conuuitois offta uaiau uidet. Et cui offto⁊
e coplae silia poi inr ablto⁊ gtin. vt plenus
gtia ruitatis. Jnr ablto⁊ zactin po. no. i ultio
cas. pace tua loqt ⁊ pauci ⁊c. Jnr ad u. nui
zactin. v. g. Jn eglog. Dic tu dumetha ⁊c. q
tiens ⁊q uob galetha locuta e. Jt. inr acto⁊
⁊ dtin. psalm. Sic locut e ad pres tuos hub
ham ⁊ semi ei inscla. ¶ Vl ⁊ aut tali e dis
uuctē siue sbdis uuctē pei poi tin uup ipar
coplite. vt di inp. primu. ps. mui. ⁊ uutiones qs
¶ Et ta qn ⁊ uuto e adusatua e tili poi tin copr
late. p. et. inp. mui. icap. huic uoi. i. qs. i
di. qn uo, p noi iugit qs sbtai qd itelligo
uo ⁊ pa qlitate q noie explanat. Et si accap
ibi ⁊ pti. Nichlomun cit ⁊ uutiois offto uai
atu. ¶ Sz p. tin accipit reddite adquanus
inp. mui. in fine capli. patu ozois ⁊c. C. p
diusa gua. ude quanus ei pnestre sit. u. g.
Sq qd urbs intelli ⁊c. ¶ Itaq collita. vl real.
vl illatua ⁊ uutio e. vi tin poi coplate p et.
i p. mui. vlus fine capli. De tu q. i uidt
Itaq q nus q tu ⁊c. ¶ Aut adusata ⁊ uutio est